

Отъ тоя надписъ ясно се вижда; че царь Ив. Асѣвъ II се е въцарилъ въ 1218 год.; понеже храмъ-тъ Св. 40 мъчениковъ е былъ построенъ въ 12-то лѣто на царствованъето му, сирѣчь въ 1230 година, вижда се при това че той е носилъ титулъ „Салодръжецъ“ (Автократъ).—

По горѣ се упомяна, че у двата бѣли стълбове отдолу се намиратъ като подножія волски глави, изрѣзани и—изобразени тоже на бѣлъ мермеренъ камень; може даже, по всяка вѣроятность, да е имало такива волски глави и подъ всичкитѣ други, или—поне само подъ бѣлитѣ стълбове, служащи като подножия; но Турцитѣ сж ги отмахнали. Такива волски глави въдълбани и—изобразени на бѣли мермерни камани, нѣ сме видѣли въ Никюпъ, разваленія Римски градъ Никополь, при Търново близо находившия се. Сжщо и бившето Княжество, а сега Провинція Молдова, има за гербъ „волска глава“; въ тоя случай впрочемъ се ражда въпросъ-тъ: какъ се е случило да има и въ църквата Св. 40 мъченик. въ Търново, и въ Молдова да е гербъ-тъ волска глава? Нѣкои Ромѣнски Списатели искахж да увѣрятъ: „че Фамилярнія гербъ на фамиліята Асѣвювци трѣба да е былъ „волска глава“, и—че нѣкои потомци на фамиліята Асѣвювци, въ по̀отсетнитѣ времена, сж забѣгжли въ Молдова; и че тѣ были установили за да бжде въ Молдова гербъ-тъ „волска глава“ (*); но—това не е справедливо; понеже както е общезвѣстно, фамиліята Асѣвювци е ималж за нейнъ гербъ „левъ-тъ“ а не волска глава.

Въ времето на Турск. владичество, когато църквата Св. 40 мъчен. е былж преобжрната въ джамія, разумѣва се че тя е имала и „минаре“ (викало), което отсетнѣ често се сжбаряше ушь отъ себе си, спорадъ това и често се е и поправяло. При таково едно поправяне на минарето, разказваше се и се увѣряваше: че като разкопавали мѣстото дѣто бѣше построено

(*) Видѣть книжкжта на Романск. Епископъ Госп. Мелхиседека подъ названиее „Екскурзія въ Бжлгарія“ на Ромѣнски издадена въ 1884 година въ Букурещъ.